

**UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG**

HØJESTERETS DOM
afsagt fredag den 1. april 2011

Sag 349/2010

(1. afdeling)

Rigsadvokaten

mod

T

(advokat Thorkild Høyer, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Københavns Byret den 13. januar 2010 og af Østre Landsrets 9. afdeling den 25. august 2010.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Poul Søgaard, Niels Grubbe, Jens Peter Christensen, Henrik Waaben og Lars Hjortnæs.

Påstande

Tiltalte, T, har anket dommen med påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse.

Anbringender

T har til støtte for sin påstand om formildelse gjort gældende, at toldlovens § 23, stk. 4, er en ordensforskrift, der alene fastsætter en pligt til uopfordret at standse op for kontrol, og den bøde på 449.000 kr., som landsretten har udmålt, indebærer et strafniveau, der er eksorbitant højere end det strafniveau, der gælder for overtrædelser af andre ordensbestemmelser.

Bøden bør endvidere nedsættes i medfør af straffelovens § 82, nr. 4, idet T har handlet i undskyldelig uvidenhed eller undskyldelig misforståelse af de pågældende bestemmelser i toldloven. Det er en årelang tradition for indvandrere i Danmark at medtage kontante pengebeløb, og desuden er de omhandlede bestemmelser i toldloven meget dårligt kendt, og der oplyses kun diskret om dem i lufthavnen, side om side med bl.a. oplysninger om fugleinfluenza og rettigheder ved aflysning af fly.

Det er også en grund til formildelse, at der er tale om en førstegangsovertrædelse.

Anklagemyndigheden har anført, at bøden i denne sag bør fastsættes til 100 % af det ikke-deklarerede beløb over 10.000 euro, svarende til 1.199.000 kr. Subsidiært bør bøden fastsættes til mellem 25 % og 100 %. Der bør ikke fastsættes en bøde på under 25 %.

Overtrædelser af toldlovens § 23, stk. 4, bør straffes med følelige bøder, som bidrager til en effektiv håndhævelse af reglerne, idet formålet med deklarationspligten er at bekæmpe hvidvask af udbytte fra kriminalitet og bekæmpe finansiering af terrorisme. Reglen er ifølge forarbejderne en konsekvens af, at det på grund af de pligter til indberetning, der følger af hvidvasklovgivningen, er blevet mere almindeligt ved indrejse og især ved udrejse at medtage større pengesummer, der kan stamme fra kriminalitet, og hvor der kan være risiko for, at pengene vil blive brugt til finansiering af terrorisme. Pligten til at deklarere likvide midler er derfor ikke alene en ordensforskrift. Det fremgår også af de internationale regelsæt, der ligger til grund for den danske regel, at sanktioner for overtrædelse af bestemmelsen skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Bødens størrelse bør i sager om overtrædelse af toldlovens § 23, stk. 4, fastsættes i forhold til det ikke-deklarerede beløb over 10.000 euro og således, at udgangspunktet for bødefastsættelsen er 25 %. Antallet af overtrædelser af denne bestemmelse taler for et fast udgangspunkt for bødefastsættelsen, der gør det muligt at afgøre bødesager på dette område administrativt.

I den foreliggende sag er der imidlertid sådanne skærpende omstændigheder, at bøden bør forhøjes til 100 % af det ikke-deklarerede beløb over 10.000 euro, eller i hvert fald forhøjes væsentligt i forhold til landsrettens bødeudmåling, der svarer til 37,5 %. Overtrædelsen er særlig grov, fordi den er begået som led i tiltaltes erhverv, fordi der er tale om et meget stort

beløb, som til dels er medbragt for andre erhvervsdrivende, og fordi smuglingen af beløbet var planlagt og blev begået med et fattet forsæt.

Der er ikke grundlag for at anvende straffelovens § 82, nr. 4. Deklarationspligten er tydeligt skiltet adskillige steder i lufthavnen.

Supplerende sagsfremstilling

Oplysninger om andre EU-medlemslande – herunder rapporter udarbejdet af Financial Action Task Force (FATF), som Danmark er medlem af – viser, at strafudmålingspraksis varierer betydeligt fra land til land. I mange lande, herunder flere af de største EU-medlemslande, fastsættes bøder som en procentdel af det ikke-deklarerede beløb over 10.000 euro, i flere tilfælde med et udgangspunkt på 25 %. I mange andre lande anvendes der minimums- og maksimumstakster. I Sverige udmåles bøder på mellem 1.500 og 150.000 SEK, afhængig af de nærmere omstændigheder og gerningsmandens indtægtsforhold. Det er oplyst, at det norske toldvæsen efter praksis kan pålægge et gebyr på 20 % af hele det ikke-deklarerede beløb.

Højesterets begrundelse og resultat

Pligten efter toldlovens § 23, stk. 4, til ved indrejse i og udrejse af Danmark uopfordret over for told- og skatteforvaltningen at angive medtagne kontantbeløb og andre likvide midler gælder alene i tilfælde, hvor der medtages midler svarende til 10.000 euro eller derover. Efter bestemmelsens forarbejder og tilblivelseshistorie er den et led i internationale bestræbelser på at imødegå alvorlig kriminalitet, navnlig terrorisme og hvidvaskning af penge. Overholdelse af bestemmelsen har betydning for toldmyndighedernes og politiets muligheder for – også via samarbejde med udenlandske myndigheder – at forebygge og efterforske de nævnte former for kriminalitet.

Højesteret finder på denne baggrund, at der under hensyn til lovovertrædelsens karakter og for at sikre overholdelse af deklareringspligten efter toldlovens § 23, stk. 4, må idømmes følelige bøder, samt at bøderne efter formålet med bestemmelsen bør være afpasset efter størrelsen af det ikke-deklarerede beløb. Højesteret tiltræder, at bøden som udgangspunkt bør fastsættes til 25 % af det ikke-deklarerede beløb over 10.000 euro med et nedrundet beløb til hele tusinde kroner og med en passende minimumstakst.

Højesteret finder, at der i det foreliggende tilfælde ikke er grundlag for at fravige det nævnte udgangspunkt i skærpende retning. Højesteret lægger herved vægt på, at der er tale om et førstegangstilfælde. Højesteret finder, at beløbets betydelige størrelse ikke i sig selv bør føre til en forhøjelse af bøden ud over, hvad der følger af, at bøden fastsættes som en procentdel af det ikke-deklarerede beløb. Efter bestemmelsens formål findes det endvidere ikke at burde tillægges betydning i skærpende retning, at kontantbeløbene blev medtaget med henblik på betalinger som led i erhvervsvirksomhed. Der er heller ikke i øvrigt oplyst omstændigheder, der kan føre til en skærpelse af bødestrafen.

Højesteret tiltræder, at der ikke foreligger formildende omstændigheder, herunder som nævnt i straffelovens § 82, nr. 4.

Bøden nedsættes herefter til 25 % af det ikke-deklarerede beløb over 10.000 euro, nedrundet til 299.000 kr.

Thi kendes for ret:

T straffes med en bøde på 299.000 kr.

Forvandlingsstraffen er fængsel i 60 dage.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 25. august 2010 af Østre Landsrets 9. afdeling
(landsdommerne Karen-Anke Tørring, Inge Neergaard Jessen og Rasmus Kieffer-
Kristensen (kst.) med domsmænd).

9. afd. a.s. nr. S-323-10:

Anklagemyndigheden

mod

T

(cpr.nr.)

(advokat Thorkild Høyer)

Københavns Byrets dom af 13. januar 2010 (SS 2-16596/2009) er anket af T
med påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpe.

Tiltalte har i landsretten givet supplerende forklaring og har forklaret i det væsentlige som i
byretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Der er i byrettens dom gjort rede for det regelgrundlag, som har betydning for strafudmå-
lingen.

Af en oversigtsrapport fra EU af 22. september 2008, som er fremlagt af anklagemyndigheden, fremgår, at straffniveauet for tilsvarende lovovertrædelser medio 2008 varierer noget inden for EU. Bødeniveauet er i flere lande fastsat med udgangspunkt i niveauet 20-25 % af det ikke deklarerede beløb.

Som anført i byrettens dom er formålet med bestemmelsen i toldlovens § 23, stk. 4, at give myndighederne kontrolmulighed med henblik på at bekæmpe smugling af penge til finansiering af terrorisme og hvidvaskning.

Landsretten finder, at der ved straffastsættelsen generelt må lægges vægt på, at den adfærd, som kriminaliseres, er undladelse af at deklarerer også fuldt legale beløb. Samtidig tiltræder landsretten, at der ved strafudmålingen tillige skal lægges betydelig vægt på, at formålet med bestemmelsen som nævnt er at bekæmpe hvidvaskning af penge og forhindre finansiering af terrorisme. Under hensyn til bestemmelsens karakter og baggrunden for deklarationsreglen er også bødeniveauet i andre EU-lande vedrørende tilsvarende overtrædelser indgået i landsrettens overvejelser om straffastsættelsen for overtrædelse af toldlovens § 23, stk. 4. Endelig har landsretten også henset til bødeniveauet i sager om overtrædelse af hvidvaskloven.

Den omstændighed, at tiltalte i forbindelse med udførelsen af pengene medbragte kvitteringer fra sine brødre findes ikke at have betydning for straffastsættelsen.

Tiltalte har forklaret, at han løbende indkøber varer til sin forretning i Dubai, og at han har optaget lån i Dubai. Tiltalte har endvidere forklaret, at formålet med den omhandlede rejse til Dubai var indkøb af varer og betaling af afdrag på gæld. Henset til, at pengene blev søgt udført af landet i erhvervsmæssig sammenhæng, og henset til beløbets størrelse, findes der at foreligge en særlig grov overtrædelse af toldlovens § 23, stk. 4.

Landsretten tiltræder, at der ikke er grundlag for at bringe straffelovens § 82, nr. 4, i anvendelse.

På den anførte baggrund findes bøden passende at kunne fastsættes til 25 % af det ikke-deklarerede beløb, som overstiger 10.000 euro, med en forhøjelse på 50 % af det herved fremkomne beløb, hvilket efter afrunding svarende til en bøde på 449.000 kr.

I øvrigt stadfæstes dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom i sagen mod T ændres, således at T
straffes med en bøde på 449.000 kr.

Forvandlingsstraffen er fængsel i 60 dage.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den - 2 SEP. 2010

Susanne Kristiansen
kontorfuldmægtig

Adv. SØK 85250-00006-09

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 13. januar 2010 i sag

SS 2-16596/2009

Anklagemyndigheden

mod T

cpr. nr.

Sagens baggrund og parternes påstande.

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Anklageskrift er modtaget den 13. juli 2009.

T er tiltalt for overtrædelse af

toldlovens § 79, nr. 3, jf. § 23, stk. 4.

ved i forbindelse med indrejse i eller udrejse fra det danske toldområde at have medtaget likvide midler, der svarer til værdien af 10.000 euro eller derover uden at angive samtlige medtagne likvide midler over for told- og skatteforvaltningen, idet han den 6. juni 2008 i forbindelse med udrejse fra Københavns Lufthavn undlod at angive over for told- og skatteforvaltningen, at han medtog 700.000 kr. og 120.000 USD.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bødestraf på 1.199.000 kr.

Tiltalte har erkendt sig skyldig og har nedlagt påstand om rettens mildeste dom.

Forklaringer.

Der er afgivet forklaring af tiltalte.

Tiltalte har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"Tiltalte forklarede, at han skulle til Dubai, dels for at købe nye smykker til sin forretning på , dels for at betale en gæld. De penge, som han skulle have med, var dels hans egne penge, dels penge tilhørende hans brødre, som også har forretninger i Danmark. De havde for flere år siden lånt penge i Dubai. Når de rejser til Dubai, betaler de afdrag på gælden. Den pågældende dag havde han danske kroner med, fordi

kreditoren i Dubai ikke kunne vente på, at pengene blev vekslet. Han blev presset hårdt til at betale gælden hurtigt. Han bestilte flybillet samme dag, som han fik opringningen fra Dubai. Det var en lørdag. Han rejste om søndagen. Når de betaler af på gælden, sker det enten via en bankoverførsel eller ved at rejse til Dubai med pengene. De havde samlet lidt penge ad gangen, og det var disse penge, som skulle med.

Anklageren gjorde opmærksom på, at den 6. juni 2008 var en fredag.

Tiltalte forklarede, at hvis man skal overføre penge fra banken, tager det 4-5 dage, og det koster penge. Pengene, de skyldte, var til privatpersoner. De tager til Dubai for at kigge på varer til forretningerne. De bestiller varerne i Dubai. Der går op til 3-4 måneder med leveringen. De betaler gammel gæld og låner penge af bekendte til at betale varerne med. Nogle gange betaler de også selv for nogle af varerne. Han husker ikke, om de penge, han medbragte den 6. juni 2008, også skulle bruges til køb af varer. Med på rejsen havde han kvitteringer fra sine brødre vedrørende de beløb, som han medtog for dem. A er hans bror, som har en forretning på og en vekselforretning. Han medtog 60.000 USD for sin bror. B er også hans bror, som han medtog 40.000 USD for. Broren har en forretning på C er hans brors søn, som har en forretning på. Han medtog 150.000 kr. for pågældende. D er hans bror, som har en forretning på. Han medtog 20.000 USD for pågældende. E er hans bror, som han medtog 350.000 kr. for. Han medtog selv 150.000 kr. Af disse penge tilhørte 130.000 kr. ham selv. De øvrige 20.000 kr. var nogle, som han havde med for nogle bekendte. Han mener, at der skete en fejlregtelling i lufthavnen, idet de kun talte bundter af penge. Han lagde ikke mærke til skiltningen i lufthavnen. Han kendte heller ikke til reglen i toldloven. Han blev først oplyst om reglen, da han blev standset i lufthavnen. Han rejser til Dubai 1-2 gange om året. Når han rejser, har han altid kvitteringer med fra sine brødre, hvis han skulle blive stoppet af politiet i Danmark. Han vil så bedre kunne redegøre for beløbet. Hvis han blev stoppet i Dubai af politiet, ville det være nemmere at forklare, fordi de taler samme sprog. Den 8. juni 2008 købte han kun guldvarer til sig selv. Leveringen af varerne skete i november eller december.

Adspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at hans familie har ialt 6-7 forretninger i Danmark. Kunderne er både danskere og udlændinge. Han køber kun varer i Dubai, fordi han kun forhandler smykker med orientalsk design. Han køber altid færdige smykker. Varerne bliver sendt pr. post. I Dubai har man weekend torsdag og fredag. Han mener, at han blev ringet op af kreditoren i Dubai en torsdag eller fredag. Han bestilte flybillet samme dag eller næste dag. Det var en dag før afrejsen. Han husker ikke, hvad de samlet skylder i Dubai. Den pågældende dag havde han pengene i håndbagen.

Foreholdt af anklageren, at han den 15. april 2009 til politiet skulle have forklaret, at han tjener 15-18.000 kr. pr. måned, forklarede tiltalte, at det er sådan han har forklaret til politiet. De penge, han selv havde med til Dubai, kom dels fra forretningen, og var dels nogle, han havde lånt personligt.

Adspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at hans årlige omsætning er på cirka 600.000 kr. Han hæver cirka 15-18.000 kr. om måneden til sig selv. Han husker ikke, hvad det koster at overføre penge via banken, men han har en liste over det."

Personlige oplysninger.

Tiltalte er efter det oplyste ikke tidligere straffet.

Rettens begrundelse og afgørelse.

Ved tiltaltes erkendelse og de i øvrigt foreliggende oplysninger er det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen fastsættes til en bøde på 899.000 kr., jf. toldlovens § 79, nr. 3, jf. § 23, stk. 4. Forvandlingsstraffen er fængsel i 60 dage.

Retten har følgende bemærkninger vedrørende bødefastsættelsen:

Reglen i toldlovens § 23, stk. 4, har følgende ordlyd:

"Personer, der ved indrejse i eller udrejse fra det danske toldområde medtager likvide midler, der svarer til værdien af 10.000 euro eller derover, skal uopfordret standse op for kontrol og har pligt til over for told- og skatteforvaltningen at angive samtlige medtagne likvide midler."

Deklarationspligten blev indført i toldloven i 2002 (L 2002 307) som et led i terrorpakken (på dette tidspunkt var deklarationspligten de penge, som oversteg modværdien af 15.000 EUR). I bemærkningerne til lovforslaget (nr. 30 af 13. december 2001) fremgår bl.a. følgende:

".....

Den internationale terrorisme har medført et behov for en forstærket indsats over for kontrollen med de penge m.v., som personer medtager ved indrejse i og udrejse fra Danmark. Det kan befrygtes, at pengene m.v. enten kan stamme fra overtrædelser af straffeloven eller blive brugt til overtrædelser af straffeloven, herunder til finansiering af terrorisme.

....."

Efter toldlovens § 79, nr. 3, straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

overtræder reglen i toldlovens § 23, stk. 4. Bødeniveauet er ikke berørt i lovforslaget.

For så vidt angår de EU-eksterne grænser blev der indført EU-regler med virkning fra den 15. juni 2007, således at EU nu generelt er et område med deklarationspligt ved disse grænser. Følgende fremgår af artikel 3 og artikel 9 i forordning (EF) nr. 1889/2005 om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet:

"Artikel 3

Angivelsespligt

1. Alle fysiske personer, som rejser ind i eller forlader Fællesskabet med likvide midler af en værdi på 10 000 EUR eller derover, skal angive dette beløb til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, gennem hvilken den pågældende person rejser ind i eller forlader Fællesskabet, i overensstemmelse med denne forordning. Angivelsespligten er ikke opfyldt, hvis oplysningerne er ukorrekte eller ufuldstændige.
- 2.....
- 3.....

Artikel 9

Sanktioner

1. Hver medlemsstat skal indføre sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af, at den i artikel 3 fastsatte angivelsespligt ikke opfyldes. Sådanne sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne underretter senest den 15. juni 2007 Kommissionen om de sanktioner, der finder anvendelse, såfremt den i artikel 3 fastsatte anmeldelsespligt ikke overholdes."

Toldlovens § 23, stk. 4, fik sin nuværende ordlyd ved L 2006 1573 med i-krafttræden den 15. juni 2007. Danmark valgte at bibeholde deklarationspligten også for de interne grænser i EU.

Reglen i toldlovens § 23, stk. 4, skal sikre, at pengene afsætter transaktionsspor i form af en deklaration til SKAT. Reglen er alene en formel regel, som skal give myndighederne kontrolmulighed med henblik på at bekæmpe smugling af penge til finansiering af terrorisme og hvidvaskning. Det er derfor uden betydning for bødens fastsættelse, hvad tiltalte har forklaret om pengenes oprindelse og formål.

For at sikre en effektiv og afskrækkende virkning kræver en lovovertrædelse af den foreliggende art, hvor baggrunden for bestemmelsen er at bekæmpe hvidvaskning af penge og forhindre finansiering af terrorisme, at der idømmes meget følelige bøder afpasset efter størrelsen af det ikke-deklareret beløb, som overstiger 10.000 EUR, der lovligt kan udføres af landet.

Retten har i nærværende sag anset overtrædelsen for særlig grov, idet der er tale om et meget betydeligt kontantbeløb, og idet tiltalte havde forberedt udførslen af pengene ved at sikre sig kvitteringer fra sine brødre, hvis han skulle blive stoppet af politiet i Danmark, hvilket viser, at handlingen blev begået med et fattet forsæt. På grund af forholdets grovhed sammenholdt med, at forholdet er begået i erhvervsforhold, bør bøden fastsættes til 75 % af det beløb, som overstiger 10.000 EUR, hvilket efter afrunding af beløbet svarer til 899.000 kr.

Der er intet grundlag for at bringe straffelovens § 82, nr. 4, i anvendelse

Thi kendes for ret:

Tiltalte **T** straffes med en bøde på 899.000 kr.

Forvandlingsstraffen er fængsel i 60 dage.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger, herunder 9.500 kr. + moms i salær til den beskikkede forsvarer, advokat Thorkild Høyer.

Lene Jensen

**Udskriftens rigtighed bekræftes.
Københavns Byret, den 18. januar 2010**

Kirsten O'Sullivan